

N:o 75.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 20 Maj 1879.
— — — — Andra Kammaren den 20 — —

Riksdagens underdåniga skrifvelse, angående stämpelpappersafgiften.

(Bevillnings-Utskottets Betänkanden N:is 5 och 15 samt Memorial N:o 10.)

S. A. K.

Riksdagen får härmed i underdånighet hos Eders Kongl. Maj:t anmäla de förändringar, Riksdagen med anledning af inom Riksdagen väckta förslag funnit skäligt vidtaga i nu gällande stämpelpappersförordning.

§ 5.

Af det vid Eders Kongl. Maj:ts nådiga proposition angående statsverkets tillstånd och behof fogade protokoll öfver finansärenden för den 8 November 1878 samt af det statsrådsprotokoll, som finnes bilagdt Eders Kongl. Maj:ts nådiga proposition angående ny lönestat för Kammarrätten, har Riksdagen inhemtad, att Eders Kongl. Maj:t i sammanhang med frågan om löneroglering för Kammarkollegium och Kammarrätten samt under förutsättning att hvad Eders Kongl. Maj:t i sådant hänseende föreslagit, komme att af Riksdagen bifallas, förklarar den inom dessa verk till stats-

verket nu ingående expeditionslösen äfvensom de af vaktbetjeningen hittills åtnjutna sigillpenningarne skola upphöra samt ansett nämnda lösen och sigillpenningar böra mot stämpladt papper utbytas.

Sedan Riksdagen numera i hufvudsak antagit de af Eders Kongl. Maj:t framställda förslag till löneroglering för bemälda embetsverk, har Riksdagen tagit i öfvervägande, hvilka förändringar i afseende å stämpelpappersafgiften böra vidtagas i följd af berörda expeditionslösens och sigillpenningarnes upphörande.

I öfverensstämmelse med den af Eders Kongl. Maj:t uttalade åsigt och i enlighet med den grundsats, som blifvit tillämpad vid reglering af häradshöfdingarnes, hofrätternas och landsstatens löner, har Riksdagen ansett den expeditionslösen, som vid nu ifrågavarande verk hittills ingått till statsverket, men nu kommer att upphöra, och hvilken, jemlikt nådiga cirkuläret den 9 November 1860, utgöres af lösen för samtliga utgående expeditioner, utom diariibevis och afskrifter, likasom ock sigillpenningarne lämpligen böra ersättas med en förhöjd stämpelafgift å de från samma verk utgående expeditioner.

För protokoll och utslag, som från Kammarkollegium och Kammarrätten utgifvas till part, som författningsenligt är pligtig att desamma lösa, utgår för närvarande lösen med 3 kronor för första arket och med 1 krona 50 öre för hvart och ett af de följande, samt stämpelafgift med 1 krona för hvarje ark, hvarjemte för hvarje utslag erlagges i sigillpenningar 50 öre.

Med strängt vidhållande af den åsigt, att stämpelpappersafgiften för dessa handlingar bör bestämmas till samma belopp som nu utgående stämpel, ökad med lösen och sigillpenningar, de sistnämnda, der sådana nu förekomma, blefve stämpelafgiften för de från Kammarkollegium och Kammarrätten utgående protokoll och utslag för första arket 4 kronor och för hvart af de följande 2 kronor 50 öre, hvartill för hvarje utslag ytterligare borde tilläggas 50 öre, motsvarande de hittills erlagda sigillpenningarne. Men då det icke synts Riksdagen lämpligt, att genom införande i denna §, hvilken innehåller stadganden, bland annat, om stämpel å handlingar, som utfärdas af domstolar, embetsverk och myndigheter, af en särskild afdelning för nu ifrågavarande embetsverk än ytterligare öka nämnda paragrafs redan förut vidlyftiga bestämmelser, samt något giltigt skäl icke lärer kunna anföras, hvarföre expeditioner i mål, som af dessa verk handläggas, skulle draga lägre afgifter än expeditioner i mål, som behandlas af de med dessa verk i öfrigt likställda Hofrätterna, har Riks-

dagen ansett Kammarkollegium och Kammarrätten, hvilka nu hänföras till fjerde afdelningen af de i denna § klassificerade embetsverk, böra förflyttas till samma afdelning som Hofrätterna, eller femte afdelningen.

Härigenom blifver afgiften för utslag från Kammarkollegium och Kammarrätten till part, som författningsenligt är pliktig att detsamma lösa, för första arket 9 kronor, i stället för nuvarande 4 kronor jemte sigillpenningar, samt för hvar af de följande 2 kronor, i stället för nu bestämda 2 kronor 50 öre, hvaremot protokoll, som utgifves till dylik part, kommer att draga en afgift af 3 kronor för hvarje ark, i stället för nuvarande 4 kronor för första arket och 2 kronor 50 öre för hvar af de följande. För sådana expeditioner, för hvilka lösen fortfarande skall utgå, kommer sammanlagda afgiftsbeloppet att öfver hufvud blifva något, ehuru obetydligt, högre än hittills. Men denna förhöjning torde fullt erfordras för betäckande af de ökade statsutgifter, hvilka med de nu beslutade löneregleringarna blifva förknippade.

Riksdagen har derföre vidtagit den förändring i denna §, att under femte afdelningen blifvit insatta Kammarkollegium och Kammarrätten, hvarjemte, då af rikets kollegier endast Kommerskollegium kommer att kvarstå under fjerde afdelningen, men deremot tvenne förr under benämningen rikets kollegier hänförda förvaltande embetsverk, Arméförvaltningen och Marinförvaltningen, synts Riksdagen böra särskildt upptagas under samma afdelning, uttrycket rikets kollegier i sistnämnda afdelning blifvit utbytt mot uttrycken: »Arméförvaltningen, Marinförvaltningen, Kommerskollegium»; i följd hvaraf denna § erhållit den förändrade lydelse, bifogade författningsförslag utvisar.

§ 6.

Riksdagens uppmärksamhet har blifvit fästad derå, att de i denna § intagna föreskrifter om bouppteckningars stämpelbeläggning, enligt hvilka i vissa fall ett mindre bo belastas med proportionsvis drygare stämpelavgift än ett större, icke äro med billighet och rättvisa öfverensstämmande. Då detta missförhållande, hvilket härrör deraf, att i sammanhang med löneregleringar för häradshöfdingarne och Hofrätterna tilläggsstämpeln införts såsom en motsvarighet mot den lösen för bevis om inregistrering af bouppteckningar, hvilken förut utgått vid underdomstolarne å landet och i Hofrätterna och ännu utgår vid de stadsdomstolar, der icke s. k. bouppteckningsprocent utgöres, enligt Riksdagens tanke tarfvar rättelse, har Riks-

dagen tagit i öfvervägande, huruvida icke omförmälda föreskrifter kunna ändras sålunda, att det antyddas missförhållandet undanrödjes, utan att derigenom någon annan eller större olikhet i inregistreringsafgifternas belopp vid olika domstolar uppkommer än den, som redan förefinnes mellan de sterbhus, från hvilka bouppteckningsprocent utgår, samt andra sterbhus. Riksdagen har ansett detta kunna ske derigenom, att den nuvarande tilläggsstämpeln borttages och i dess ställe, till ersättande af den minskning i statsverkets inkomst af stämpelpappersafgiften, som derigenom skulle uppkomma, den nu till 25 öre bestämda allmänna stämpelafgiften å bouppteckningar höjes till 50 öre för hvarje fulla 100 kronor af behållningen; men att för bouppteckning, som till underdomstol i stad ingifves, från det belopp, hvartill stämpeln enligt denna beräkningsgrund skulle uppgå, afdrages ett belopp motsvarande den för bevis om bouppteckningens inlemnande och inregistrering vid domstolen bestämda lösen, äfven om, på grund af föreskriften i § 12 af expeditionstaxan derom, att dylik lösen ej må fordras, der för boupptecknings förrättande uppteckningsprocent eger rum, sådan lösen icke utgår. Då bouppteckningsprocenten utgör ersättning icke allenast för bestyret med boets upptecknande, utan äfven för bouppteckningens inregistrering vid domstolen, har en föreskrift, hvarigenom afdrag äfven i nyssnämnda fall medgifves, synts vara af billigheten påkallad, och derigenom vinnes äfven den förmån, att alla bouppteckningar med samma behållning, hvilka ingifvas till underdomstol i stad, komma att fortfarande dragas lika stämpel.

I öfverensstämmelse härmed och då, i följd af tilläggsstämpelns upphörande, det å denna syftande stadgandet i sista stycket af rubriken *bouppteckningar* i denna § jemväl bör utgå, har Riksdagen beslutat att åt nämnda rubrik gifva den förändrade lydelse, bifogade författningsförslag utvisar.

På grund af nådiga förordningen den 16 Juni 1875 är numera den, som åtkommit fast egendom under fideikommissrätt, skyldig att å fånget söka lagfart.

Under rubriken *köpe-, bytes- och gåfvobref* samt *testamentariska förordnanden* stadgar nu ifrågavarande §, att testamentariska förordnanden om fast egendom och frälseräntor skola, då de för lagfart företes, beläggas med stämpel till belopp af 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af egendomens taxeringsvärde; men i § 7, som innehåller undantag, bland annat, från de i § 6 intagna stadganden, föreskrifves, att »fideikommissbref» äro från stämpel, enligt § 6, befriade.

Enligt hvad till Riksdagens kännedom kommit, hafva i anledning af nu anmärkta stadganden i §§ 6 och 7 skiljaktiga meningar yppat sig, huruvida testamenten, hvarigenom fideikommiss af fast egendom upprättats, böra, då lagfart på grund af dem sökes å den fideikommitterade egendomen, draga stämpel lika med andra testamentariska förordnanden eller såsom »fideikommissbref» vara derifrån fria.

Det har synts Riksdagen otvifvelaktigt, att testamentariska förordnanden angående fideikommiss böra, då lagfart på grund af dem sökes, vara underkastade stämpel lika med gåfvobref och andra testamenten, och den i § 7 nu medgifna befrielse för fideikommissbref har antagligen af förbi-seende fått qvarstå i författningen från den tid, då lagfart vid öfvergång af fideikommiss från en innehafvare till en annan icke var föreskrifven. Något giltigt skäl emot fideikommissbrefs stämpelbeläggning kan så mycket mindre hemtas från den omständigheten, att en fideikommissinnehafvare eger en mindre vidsträckt rätt öfver egendomen än en annan testamentstagare eller en gåfvotagare, som vid de fall, då gifvare af fast egendom i ett eller annat hänseende inskränkt emottagarens dispositionsrätt, denne otvifvelaktigt vid lagfarts sökande är underkastad stämpelafgift.

Då nu hvad här ofvan blifvit anfördt i fråga om stämpelbeläggning af fideikommissbref, som innefattas i testamentariskt förordnande, lärers ega tillämplighet på hvilken annan handling som helst, hvarigenom fideikommiss blifvit inrättadt, har Riksdagen, till förekommande af allt missförstånd, ansett böra i den i denna § förekommande rubriken *köpe-, bytes- och gåfvobref* etc. näst efter orden »testamentariska förordnanden» tilläggas orden »och fideikommissbref» och i §:n införas en ny rubrik, hvarigenom i fråga om fideikommissbrefs stämpelbeläggning hänvisning meddelas till nyssnämnda rubrik, hvarjemte, för att tydligen utmärka, att fideikommissbref äfvensom gåfvobref och testamenten, då på grund af gifvarens föreskrift flere personer efter hvarandra innehafva samma egendom, böra, så ofta lagfart vid egendomens öfvergång från en innehafvare till annan sökes, ånyo beläggas med stämpel, Riksdagen funnit nödigt att under först omnämnda rubrik näst efter stadgandet rörande per mille samt de forna till- och afträdesafgifterna införa en särskild föreskrift derom.

Riksdagen har följaktligen åt rubriken *köpe-, bytes- och gåfvobref* samt *testamentariska förordnanden* i denna § gifvit den förändrade lydelse, bifogade författningsförslag innehåller, samt i paragrafen infört en ny rubrik af den lydelse, samma förslag utvisar.

I rubriken *skuldebref* i denna § stadgas, att skuldebref af alla slag, godkända räkningar, godkända eller protesterade vaxlar och enskilda assignationer, de må innehafvas af enskilda personer, publika verk, fromma stiftelser eller andra, enligt § 7, från stämpelafgift befriade inrättningar, böra, då de för domaren eller exekutor uppvisas, förses med stämpel till 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af det kapitalvärde, för hvilket in-teckning eller betalning sökes, och i § 7 föreskrifves, att från stämpel enligt § 6 befrias, bland andra, kronan »i allt hvad dess rätt rörer» samt kyrkor »i alla dem rörande mål».

Dessa stadganden, jemförda med hvarandra, lära, enligt hvad Riksdagen erfarit, lemnat rum för olika tolkningar i afseende å frågan, huruvida kronan och kyrkor böra erlägga stämpelafgift för skuldebref, som af dem innehafvas, eller icke.

Hvad angår kyrkors stämpelpligtighet i ifrågavarande afseende, så anförde vid 1869 års riksmöte, då de nu i rubriken skuldebref i denna § förekommande orden »fromma stiftelser eller andra, enligt § 7, från stämpelafgift befriade inrättningar» insattes, Riksdagen i den underdåniga skrifvelse, hvarmed densamma anmälde sina angående stämpelpappersafgiften fattade beslut, i afseende härå, att, då Riksdagen inhemtat, att den i § 7 af nådiga kungörelsen den 23 November 1866 angående ifrågavarande ämne åtskilliga fromma stiftelser, såsom kyrkor, hospitaler och fattigvårdsinrättningar, medgifna frihet från stämpelafgift i alla dem rörande mål erhållit en så vidsträckt tolkning att till och med till dylika fromma stiftelser utställda skuldebref, då de för in-teckning i fast egendom vid domstol uppvisats, blifvit från stämpel befriade, men denna afgiftsfrihet endast undantagsvis komme de långifvande milda stiftelserna till godo och kunde, då pantförskrifningar i allmänhet hade löpande egen-skap, leda till ganska betänkliga missbruk, så hade Riksdagen ansett ett bestämdt stadgande till förekommande deraf böra i författningen införas samt i sådant hänseende beslutat att uti ifrågavarande rubrik borde in-sättas de nyss citerade orden. Häraf framgår otvetydigt, att Riksdagen ansett kyrkor böra lika med enskilda personer erlägga stämpelafgift för skuldebref, som af dem innehafvas. Men då olika åsikter i detta afseende försports, har Riksdagen nu funnit omförmälda rubrik böra så förtydligas, att något missförstånd om förordningens rätta mening ej må ega rum.

Huruvida åter med förevarande lagstiftning hittills varit afsedt, att äfven kronan skulle vidkännas stämpelafgift, kan åtminstone icke anses

lika otvifvelaktigt. Emellertid har Riksdagen ansett öfvervägande skäl förekomma, att i stämpelpappersförordningen införa ett bestämdt stadgande om en sådan lika för alla och således äfven för kronan gällande afgiftspligtighet. Det torde nemligen i regeln kunna antagas, att den, som utfärdat skuldebrevet, ehvad det intecknas eller betalning för detsamma utsökes, får vidkännas stämpelafgiften, i förra fallet för att åt detsamma bereda den större kredit, som med inteckningen åsyftas, samt i det senare för att godtgöra statsverket den kostnad, som påkallandet af myndigheternas handräckning föranleder. En annan uppfattning skulle leda derhän, att ett till kronans säkerhet intecknad skuldebref kunde, af gäldenären inlöst, utan stämpelafgift vid andra lånetransaktioner begagnas, äfvensom att en försumlig gäldenär, då kronan vore fordringsegare, deri hade en fördel, som emot annan fordringsegare icke egde rum, och att således den likhet i beskattningshänseende, som rättvisan fordrar, här blefve åsidosatt.

På grund häraf har Riksdagen ansett, att i rubriken *skuldebref* i denna § böra efter orden »enskilda personer» inskjutas orden »kronan, kyrkor»; och har i följd häraf nämnda rubrik erhållit den lydelse, författningsförslaget utvisar.

§ 7.

I följd af Riksdagens ofvan omförmälda beslut rörande stämpelafgiften för bouppteckningar har Riksdagen åt rubriken *bouppteckningar* i denna § gifvit den förändrade lydelse, som författningsförslaget utvisar.

Vidare har Riksdagen, i öfverensstämmelse med sitt ofvannämnda beslut om stämpelbeläggning af fideikommissbref, beslutat, att rubriken *fideikommissbref* i denna § skall utgå.

Enligt hvad till Riksdagens kändedom kommit, har åt det i denna § förekommande stadgande om frihet från stämpel för skuldebref af alla slag, godkända räkningar, godkända eller protesterade vexlar eller enskilda assignationer, då det kapitalvärde, för hvilket inteckning eller betalning sökes, ej uppgår, hvad skuldebref och godkända räkningar angår, till 500 kronor, men i fråga om godkända eller protesterade vexlar och enskilda assignationer till 100 kronor, äfvensom för samtliga dessa handlingar, när de i konkurs bevakas, stundom gifvits den tolkning, att vexlar, äfvensom anvisningar eller s. k. mandats, å belopp under 100 kronor, då de för inkassering företetts, ansetts fria från den för dylika handlingar

under rubriken *vexlar* i § 6 stadgade särskilda stämpel af 1 krona för vaxel och 50 öre för anvisning eller mandat.

Då med förstberörda stadgande endast afsetts att i ofvan anmärkta fall befria ifrågavarande handlingar från den under rubriken *skuldebref* etc. i § 6 föreskrifna stämpel af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af det kapitalvärde, för hvilket inteckning eller betalning sökes, men stadgandet blifvit föremål för olika tolkningar, har Riksdagen ansett ett tillägg dertill böra göras, så att tydligen utmärkes, att detsamma icke afser den för *vexlar* och anvisningar stadgade särskilda stämpel; och har med anledning häraf åt rubriken *skuldebref af alla slag, godkända räkningar, godkända eller protesterade vexlar eller enskilda assignationer* i denna § gifvits den lydelse, bilagda författningsförslag utvisar.

Enligt nådiga kungörelsen angående stämpelpappersafgiften den 29 September 1876 voro från stämpel befriade såväl inkommande handlingar som utgående expeditioner, med undantag af Eders Kongl. Maj:ts resolutioner och utslag i mål angående åsättande af ränta, kronotionde eller rotering, men genom den vid sistlidne års Riksdag i sammanhang med landstatens löneroglering vidtagna ändring i stämpelpappersförordningen, hvarigenom ekonomi- och politimål underkastades stämpel, och såsom en följd deraf åtskilliga i 2 mom. af denna § stadgade undantag från stämpelskyldigheten borttogos, hafva expeditioner i dessa mål blifvit stämpelpligtige.

Då emellertid i dessa mål, der kronan kan sägas vara den, som ensam är sökande och har någon förmån att vinna, det synes mera med billigheten öfverensstämmande, att kronan, som mot den enskilde framställer yrkande om åläggande för honom att för framtiden utgöra någon skyldighet, sjelf vidkännes kostnaden därför, än att den enskilde tvingas att utgifva en stämpelafgift, som mången gång öfverstiger utgiften för den skyldighet, om hvars åläggande i målet är fråga, har stämpelskyldigheten i ifrågavarande mål synts Riksdagen böra inskränkas till hvad den var före den vid 1878 års riksdag vidtagna förändringen, så att af expeditioner i dylika mål endast Eders Kongl. Maj:ts utslag och resolutioner komma att beläggas med stämpel. Härtill har skäl så mycket hellre synts förefinnas, som, hvad angår expeditioner, som i dessa mål från Kammarkollegium utgå, Eders Kongl. Maj:t på Kollegii hemställan redan den 25 Juni 1875 genom nådigt bref förordnat, att Kollegii utslag i ifrågavarande mål skola vederbörande hemmans- eller lägenhetsinnehafvare tillställas utan lösen.

Riksdagen har derföre beslutat, att bland de i 2 mom. af denna § uppräknade mål och ärenden skola intagas mål angående åsättande af kronotionde, ränta eller rotering, samt följaktligen åt momentet gifvit den lydelse, författningsförslaget utvisar.

§ 8.

I följd af Riksdagens beslut om stämpelbeläggning af fideikommissbref har i 9 mom. af denna § efter orden »testamentariska förordnanden» inskjutits orden »och fideikommissbref».

§ 10.

Enligt 2 mom. af denna § skall den 31 December hvarje år allt på kredit emottaget stämpelpapper hos försäljningsmannen inventeras, och hvad dervid icke finnes osåldt skall senast den 15 påföljande Januari i ränteriet eller hos kronofogden i orten kontant betalas.

Då stämpelpapper, som blifvit till expeditioner användt, enligt gällande stämpelpappersförordning är att betrakta såsom såldt, oafsedt om expeditionerna blifvit utlösta eller icke, måste expeditionshafvanden inom ofvan anmärkta tid till ränteriet eller kronofogden kontant leverera betalning ej allenast för det verkligen sålda stämpelpapperet, utan äfven för det stämpelpapper, som användts till expeditioner, för hvilka han sjelf ännu icke uppburit liquid, och således lemna kronan förskott på uppbörden.

Då i de flesta domsagor höstetingen i allmänhet ej hinna afslutas förrän under senare hälften af December månad, kan antalet vid inventeringen befintliga outlösta expeditioner ofta vara synnerligen betydligt, och då numera stämpeln å protokoll, som från häradsrätt utgifvas, är bestämd till 2 kronor för första arket och 1 krona 50 öre för hvart af de följande, uppgår hvad vederbörande domare sålunda nödgas förskottera kronan ofta nog till ganska ansevärliga belopp.

Det har emellertid synts Riksdagen hvarken med billighet eller fordringarna på en väl ordnad finansförvaltning öfverensstämma, att uppbördsmännen, på sätt nu är fallet, nödgas ligga i förskott för kronan. Men då detta missförhållande hufvudsakligen för domare å landet torde verka i någon högre grad betungande, har Riksdagen ansett en förändring till undanrödjande af detta missförhållande förnämligast vara af behovet påkallad i afseende å dessa domare. En föreskrift har derföre blifvit af

Riksdagen i stämpelpappersförordningen intagen derom, att det stämpelpapper, som blifvit användt till sådana årets hösteting tillhörande expeditioner, hvilka vid inventeringstillfället, enligt intyg af förrättningsmannen eller af vederbörande kronofogde eller länsman, icke äro utlöste, må i inventeringsinstrumentet upptagas såsom behållning af osåldt stämpelpapper; och har följaktligen 2 mom. af denna § erhållit den förändrade lydelse, som finnes i författningsförslaget angifven.

Med skrifvelse af den 21 sistlidne Mars har Hans Excellens Herr Statsministern och Chefen för Justitiedepartementet, enär komitén för utarbetande af förslag till lag om säkerhet i jernvägar uti den underdåniga skrifvelse af den 10 Februari innevarande år, med hvilken förslagen till lag om inteckning i jernväg och dermed sammanhang egande författningar blifvit öfverlemnade, fäst uppmärksamheten dervid, att, då förslaget till lag om inteckning i jernväg innehölle föreskrift att med afseende å de af jernvägsaktiebolag redan upptagna obligationslånen inteckning till säkerhet för hela lånet skulle fastställas, när dylik säkerhet söktes allenast af en obligationsinnehafvare, ett stadgande af Riksdagen blefve nödigt af innehåll, att de till dylika lån hörande obligationer, då de intecknades, skulle vara från stämpelpapper fria, samt beslutanderätten i denna fråga tillhörde Riksdagen och nådig proposition i ämnet desto mindre ansetts erforderlig, som Riksdagens Bevillnings-Utskott egde uti bevillningsfrågor föreslå hvad Utskottet ansåge billigt och nyttigt, låtit, på grund af Eders Kongl. Maj:ts nådiga befallning, till nämnda Utskott öfverlemna en afskrift af komiterades skrifvelse för den åtgärd, hvartill Utskottet kunde finna densamma föranleda, i händelse den af Eders Kongl. Maj:t föreslagna lag om inteckning i jernväg blefve antagen.

Som emellertid omförmälda lagförslag icke vunnit Riksdagens bifall, har Riksdagen funnit hvad komiterade uti sin berörda skrifvelse hemställt icke till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 20 Maj 1879.

Kungörelse

angående stämpelpappersafgiften samt hvad vid kontrollen och uppbörderna deraf bör iakttagas.

§ 5.

Fjerde afdelningen:

Arméförvaltningen; Marinförvaltningen; Kommerskollegium; Statskontoret; Medicinalstyrelsen; Akademikanslersambeten; direktionen öfver serafimerlasarettet; Generalpoststyrelsen; Telegrafstyrelsen; Generaltullstyrelsen; Fångvårdsstyrelsen; Skogsstyrelsen; Krigsöfverdomstolar samt andra af Kongl. Maj:t tillsatta styrelser, komitéer och myndigheter, hvilka icke finnas i denna eller öfriga afdelningar särskildt upptagna.

Femte afdelningen:

Rikets hofrätter; Kammarkollegium och Kammarrätten.

Sjette afdelningen:

Alla handlingar

med motsvarande belopp.

§ 6.

— — — — —
 Bouppteckningar förses med stämpel till belopp af 50 öre för hvarje fulla 100 kronor af behållningen i boet; dock må befrielse från stämpel ega rum, der behållningen ej uppgår till 1,000 kronor, äfvensom för efterlevande makes giftorätt, hvilken, ehvad den utgör mer eller mindre, beräknas till hälften af behållningen; skolande för bouppteckning, som till underdomstol i stad ingifves, från det belopp, hvartill stämpeln efter denna beräkningsgrund skulle uppgå, afdragas ett belopp, motsvarande den för bevis om bouppteckningens inlemnande och inregistrering vid domstolen bestämda lösen, äfven om, på grund af § 12 i expeditionstaxan, dylik lösen ej må fordras.

Ingår — — — — —
 gällande taxeringsvärde.

Bouppteckningar förses — — — — —
 — — — — — till domstol ingifvas.

Har affiden person på flera orter — — — — —
 — — — — — tagas till grund för beräkning af stämpelbeloppet.

Certepartier — — — — — betalning sökes. Fideikommissbref å fast egendom; se köpebref. Folkpass — — — — —

Köpe-, bytes- och gåfvobref samt testamentariska förordnanden och fideikommissbref om fast egendom och frälseräntor beläggas, då fångeshandlingen för lagfart företes, med stämpel till belopp af 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af värdet, beräknadt för bytes- och gåfvobref samt testamentariska förordnanden och fideikommissbref efter nästföregående årets taxeringsvärde samt för köpebref efter den i penningar bestämda köpeskillingen, så framt denna icke understiger fastighetens taxeringsvärde, men i sådant fall efter sistberörda värde.

I det sålunda — — — — —
 inbegripna.

Fideikommissbref, äfvensom gåfvobref och testamenten, då på grund af gifvarens föreskrift flere personer efter hvarandra innehafva samma egendom eller ränta, skola förses med stämpel för hvarje gång, efter det egendomen eller räntan öfvergått från en innehafvare till annan, lagfart derå sökes.

Varder	—	—	—	—	—	—	—	—	—	ifrågakommer.
Då lagfart	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ensam gäldas.										
Köpe-, bytes och gåfvobref	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
— — — ofvanstående	—	—	—	—	—	—	—	—	—	beräkning.
Skulle i	—	—	—	—	—	—	—	—	—	kvadratref.
Till köpe- och bytesbref	—	—	—	—	—	—	—	—	—	slutadt är.
— — — — —	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Skuldebref af alla slag, godkända räkningar, godkända eller protesterade
vexlar och enskilda assignationer, de må innehafvas af enskilda personer,
kronan, kyrkor, publika verk, fromma stiftelser eller andra, enligt § 7,
från stämpelafgift befriade inrättningar, böra, då de för domaren eller
exekutor uppvisas, förses med stämpel till 25 öre för hvarje fulla 100
kronor af det kapitalvärde, för hvilket in-teckning eller betalning sökes;
dock äro dessa handlingar från stämpel fria, när de i konkurs bevakas.

§ 7.

Bouppteckningar, då behållna summan icke uppgår till 1,000 kronor, äfvensom efterlevande makes giftorätt, beräknad till hälften af behållningen, samt afskrifter eller utdrag af bouppteckningar.

Fattigvårdsinrättningar, i alla dem rörande mål; Folkpass vid inrikes sjöfart;

Skuldebref af alla slag, godkända räkningar, godkända eller protesterade
vexlar eller enskilda assignationer, då det kapitalvärde, för hvilket in-teck-
ning eller betalning sökes, ej uppgår, hvad skuldebref och godkända räk-
ningar angår, till 500 kronor, men i fråga om godkända eller protesterade
vexlar och enskilda assignationer till 100 kronor; äfvensom samtliga dessa
handlingar, när de i konkurs bevakas; dock att dessa undantag icke gälla
i fråga om den i rubriken vexlar i § 6 stadgade särskilda stämpel.

2:o. Från den — — — — — stämpel fri.

Bevillningsmål;

Kronotionde, mål angående åsättande af;

Militärärenden;

Rotering, mål angående åsättande af;

Ränta, mål angående åsättande af;
Salpetersjuderiärenden.

§ 8.

9:o. Å köpe-, bytes- och gåfvobref samt testamentariska förordnanden och fideikommissbref rörande fast egendom på landet och i städerna, som vid underdomstolarne i ändamål af lagfart företes, — — — — skola begagnas beläggningsstämplar, så inrättade, att, då de midt öfver afklippas, så väl den ena som den andra delen innefattar fullständiga värde- och årtalsstämplar.

§ 10.

2:o. Hvar och en — — — — 15 Mars 1867.

På requisition — — — — försäljningsmedlen.

Den 31 December — — — — uppbördsborgen.

Vid den vid hvarje års slut hos domare å landet skeende inventering må det stämpelpapper, som blifvit användt till sådana årets hösteting tillhörande expeditioner, hvilka vid inventeringstillfället, enligt intyg af förrättningsmannen eller af vederbörande kronofogde eller länsman, ännu icke äro utlösta, i inventeringsinstrumentet upptagas såsom behållning af osåldt stämpelpapper.

Till verkställande af — — — — — — — — annan försäljningsman.

Uti hvarje redogörelse — — — — — — — — afgifvande räkning.